

tervitusti alnast wōiwad sūsse hūuda. Selle pārast ka juvisel ajal wāhem riidu abieli ja ühes koos elawa rahwa fesskel. Taiwel pole rahule manitsejat wārwi meie ãrritatud nerwifid surumaas, inimene on kohes hoopis kukesarnasem. Oli kord aeg, kus ta Mõldri Mihislil ning Sepa Reinul waja oli rohelisi vuid ja rohelist murumaad suurema hooltega silma wōtta. Sest punane tabtis liiga teha, roheline pidi waigistama. Punane armastab mōistusteta, lõkendawalt ja loitwalt kui tuli, roheline loodab, et takistused kaowad ning ootab paremaid aegu.

Ja kui veel sītise juure wōdame, siis wōdime wārwidest wōru teha ja wōru otsad ulatawad jālle kostu. Punane ãrritas esmalt, siis waigistas roheline üleliigset ãrritust ja pūudis rabu majasse jaata, sinine annab rahule kindlust; sinine kinnitab meelt. Nii on sinine see wārw, mis punase ja roheline wārwi lōdina ãra waigistab ja lõpetuse liige ãrrituusele teeb. Ta on uju wārw. — Kui ma esmalt ülesin, et punane wārw meie wanade pāralt on, siis mōtlesin ma oma nooruje peale. Jah sel ajal oli ta tūl minu armjam ja Mihisl armjam niihamatti. Ning nūud tāidan Mihislit tahtmis ja kōneken kord temast ja Wiinust.

Mihisl ja Wiin seisawad selle peatüli othsas üksteise förvad nagu oleksivad nad mees ja naene wōi pruut ja peig. Mina kūsin, mis digusega? No aga Mihisl soorib sedawiisi, jäägu nad siis peale, aga ühe tähenduse pean ma omeli tegema ja see on see, et Mihislil ja Wiinil jugugi ðigust pole nii koos seista. Kui mina Mihisl e ma oleksin, siis kutsusin ma ta kohes siit paigast ãra, ning ma tean lindlaste, et Wiin isa sedajama teeks. Ma tean seda sellist, sest et see kord juba nii sündis. Nad olivad mōlemad liriku teel kostu juhtunud, seal lahatati neid. Edestpidi kāis Wiin ees ja Mihisl lõmpis taga järel. Ja nūud olge lapsed magusid ja wanad pange tābele, sest nūud alles algab juut. Nūud jaate alles kuulda, kuda kōik oli ja tuli ja sündis, mis suur õanetus seal juhius ja kuda kōik silmad nutu pisaraid tāis olivad:

9. Wanemad.

Sepp kutsuti praegu ãra hoost rantama übe mehele, kellel wāga rutt näis toga olewat. Ega temast wist nii pea jālle jutumeest ei saa. Pean katsuma, kuda temata korda saan. Ta on veel paar tähendust maha jātnud, mis wististe minu ja Wiini eluloo tarvis olivad māäratud, ma panen nad siia ülesse. Wōdra wara on wōdra wara, teda peab laduma minemise eest enam hoidma, kui oma wara. Esimene tähendus kāib nōnda:

"Kas oled lumesaju ajal akna all istunud ja waadanud, kuda pīlwist langejad lumekibemed hoonete wabel keerlewad? Just kuhu tuule boog juhtub puhuma, sinna on nende kāik; kord ülesse, kord alla, kord lõuna, kord põhja, kord homiku kord ðbtu poole; pole neil tuge ega wāge vaigal seista ja oma tabtimist ning ette seatud raja mōöda sibile jõuda. Jah, wōtke kōik tuuled ãra, kūlap siis lumekibemelesed maha oskawad sadada. Nōnda on inimesed, nōnda rahwas ja rahvad."

Mill kõmel kallis Sepa Rein seda tähendust oma jutustamises tabtis tarvitada, seda ei saa hõlpsast teine kolmas ãra māärata, sest meie Sepa Reini mōtted läiward mōnikord wāga imelikult ringi ja tulewad viimaks selle asja kohta wālja, mis keegi poleks ette wōinud ãra armata.

Teine tähendus annab natuse aimata, kuhu tarbeks ta neid tabtnud tarvitada. Ta kõlab nii: "Paks tamme rahn pendib wihma kāes, saadik siis mitte isa armastaw sūda lapse walupisarate all." Lugu oli lühidelt nii meie wanematega ja nende kohta sepa tähendused wist läiward:

Kaks talu seisawad kūlas vastakute. Teine neist on mōeslingu weerel, teine all madalikus. Suur kūla tānava kāib mōlemi wahelt läbi. Alt talust wahtisimad sagedaste neli wāilest silma õuevarawa wahelt üle tānava ülewolt talu õue ning seal olivad kaks silma wasta wahtimas. All talus oli kaks pojast, ülewäl tillukene nūgispea tūdrul, terane ja wirk nagu wārten.

Poissid olivad mōlemad tūdruskust wanemad ja saadeti mōnda korda ka asja ajama, nagu talu kohas jalajooksjaid issa waja on.